

Wat een schouwspel!

vrij naar 'Metella' van George Sand (1804 – 1876)

PERSONAGES

GRAAF LUIGI DE BUONDELMONTE

OLIVIER

HANTS, knecht van Olivier

LADY MOWBRAY

HERBERGIER

SARAH MOWBRAY

BURGER1

BURGER2

MAN1

MAN2

VROUW1

VROUW2

VROUWENSTEM

1ste AKTE

Een herberg met toog en enkele tafeltjes

De graaf in verfomfaaide kleren en Oliver in reizigersoutfit komen binnen. Achter de toog houdt de herbergier zich bezig.

1ste scène

HERBERGIER

Giorno, signori. Wat ziet u eruit!

OLIVIER

Meneer hier bij me mag van geluk spreken.

GRAAF

Ik weet het. Een accident is vlug gebeurd. Een verkeerd maneuver...

HERBERGIER

En euh...

GRAAF

De koerier. De correspondentie moet vlug ter plaatse zijn.

OLIVIER

En de koets belandt in een diepe greppel.

HERBERGIER

Zo te zien valt het nog best mee voor u. Hebt u zich bezeerd?

GRAAF

Nee, de koets is er erger aan toe.

OLIVIER

Gelukkig kwam ik voorbij in mijn calèche en heb ik meneer opgepikt. En nu zijn we hier.

HERBERGIER

Een goed idee, vind ik. U moet waarschijnlijk dorst hebben, mag ik veronderstellen?

OLIVIER

Dat zullen wijzelf wel bepalen.

HERBERGIER

O ja, natuurlijk. De emotie, en al wat daarmee gepaard gaat. Ik begrijp dat best.

GRAAF

U slaat de spijker op de kop. Maar laat u ons nu even met rust.

HERBERGIER

Zoals de heren wensen.

2de scène

GRAAF

U was de reddende engel. Dat de postiljon zijn probleem maar zelf oplost.

OLIVIER

Ja, maar waar ligt het?

GRAAF

Toen ik de beide koetsiers bezig hoorde, is voor de ene het paard de oorzaak, en voor de andere de mennerskunst.

OLIVIER

Hoe dan ook, ik ben blij dat u in mijn koets bent ingestapt.

GRAAF

U lijkt niet van gewone komaf, als ik dag mag zeggen, meneer.

OLIVIER

Ik kom uit Genève.

GRAAF

Zwitsers dus. Ja, en ik ben Italiaan. U bent op zakenreis?

OLIVIER

Nee, nee. Ik ben wel vaak op reis. Reizen om te leren. En er is altijd iets te beleven. Maar nu niet. Hoewel!

GRAAF

Deze herberg ken ik. Af en toe heb ik hier een afspraak met mijn onderdanen. Nu is dit wel een meevaller.

OLIVIER

Hoezo?

GRAAF

Ik kan me hier wat toonbaarder maken.

OLIVIER

Een geluk met een ongeluk.

GRAAF

Precies. Als ze de orders hebben ontvangen en de koets is ondertussen gerepareerd, kan ik verder naar Florence.

OLIVIER

Dan reizen we samen verder, weliswaar met uw goedvinden, meneer.

GRAAF

Nou...

OLIVIER

Ik stel voor dat we iets drinken en misschien wat eten, en dan kunnen we daarna vertrekken...

GRAAF

Als ik alles heb kunnen regelen om morgenochtend in Florence aan te komen.

Ja ?

Olivier knikt.

3de scène

OLIVIER

Cameriere, avete un buon vino?

HERBERGIER

Ik kom er zo aan.

GRAAF

U spreekt een aardig mondje Italiaans.

OLIVIER

Wat wil je als je vaak in Italië komt. Je hoort de taal en... nog vele andere leuke dingen.

HERBERGIER

Dit wijntje, meneer, kan ik u echt aanbevelen. Mijn huiswijn.

OLIVIER

Laat me eens proeven.

GRAAF

Stel je voor dat...

OLIVIER

Spuwt hem uit.

Dit is pure aceto, azijn. Hoe durf je!

HERBERGIER

Het is nochtans een echte Toscaanse wijn.

OLIVIER

Roep mijn knecht. Hij staat bij mijn reiscalèche. Zeg hem enkele flessen rijnwijn uit de bagage te brengen.

HERBERGIER

Maar meneer, dat kan...

OLIVIER

Roep mijn knecht, zeg ik.

HERBERGIER

Ik ben al weg.

GRAAF

U bent wel erg kordaat.

OLIVIER

Als je iets wil bereiken, dan moet je ervoor gaan.

4de scène

HERBERGIER

Mi scuso, meneer. Maar u moet toch begrijpen dat...

OLIVIER

Maakt u zich geen zorgen. U zult ruimschoots worden vergoed.

Knecht komt binnen met enkele flessen.

Hants, zet ze hier op tafel. Een kurketrekker, alstublieft.

Herbergier komt haastig met een kurketrekker aanlopen.

GRAAF

U zou een onderdaan naar mijn hart zijn.

Herbergier ontkurkt een fles en schenkt twee glazen in.

HERBERGIER

Alstublieft, meneer.

OLIVIER

Schenk ook een glas voor uzelf in en proef.

...

En?

HERBERGIER

Hmm! Uitstekend!

OLIVIER

Zo mag ik het horen. Een Elbling.

GRAAF

Ik ken deze wijn. Komt uit het Moezelgebied. Een speciaal aroma.

OLIVIER

U bent een echte kenner.

Licht dooft.

5de scène

Licht

Olivier is volop aan het drinken, terwijl de graaf toekijkt.

GRAAF

Het wijntje smaakt, zie ik.

OLIVIER

Kan het niet ontkennen. En eerlijkheid gebiedt me te zeggen: Alleen reizen is niet altijd leuk.

Ik apprecieer het gezelschap van een intelligent man.

GRAAF

Overdrijft u niet wat?

OLIVIER

Hoegenaamd niet. Ik weet nu dat u een bepaald gezag hebt. Dat u zelfs belastingen int, vermoed ik.

Ik betaal ze niet graag.

GRAAF

Wie wel! Maar ze zijn een noodzakelijk kwaad. Ik ben blij dat ik een echte wijnkenner heb leren kennen.

OLIVIER

Een liefhebberij. Iets anders nu. Kunt u me zeggen, meneer, of lady Mowbray in Florence is?

GRAAF

Lady Mowbray! zei u. Euh... ja, meneer, ze is zeker terug uit Napels.

OLIVIER

Is ze elke winter in Florence?

GRAAF

Ja, al jaren. Kent u misschien lady Mowbray?

OLIVIER

Nee, maar ik smacht ernaar ze te leren kennen.

GRAAF

Ha zo!

OLIVIER

Verbaast u dat enigszins, meneer? Ze zeggen toch dat ze de beminlijkste vrouw van heel Europa is.

GRAAF

Ja, meneer, en wel de beste. U hebt veel over haar horen spreken, veronderstel ik.

OLIVIER

Vorig seizoen heb ik een tijd doorgebracht in een badplaats en kuuroord...

GRAAF

Aix-les-Bains.

OLIVIER

Precies! Lady Mowbray was net vertrokken toen ik er aankwam. Iedereen had de mond vol over haar. Ik had spijt dat ik te laat was. Geloof me.

GRAAF

Waarom?

OLIVIER

Ik adoreer die vrouw echt.

GRAAF

U spreekt zo opgetogen over haar!

OLIVIER

Ik spreek met respect over een vrouw. Jammer dat ik haar nog nooit heb gezien en misschien ook nooit zal zien.

GRAAF

Waarom niet?

OLIVIER

Vast en zeker, waarom niet? Je zou ook kunnen vragen: waarom wel? Ik weet: ze is sympathiek en vriendelijk. Ze is erg sociaal. Ik kan zelfs personen opnoemen voor wie ze echte vriendschap koestert.

GRAAF

U weet ontzettend veel over lady Mowbray.

OLIVIER

Maar ik ben wel voorzichtig. Ik ben nieuwsgierig naar haar, maar enige terughoudendheid lijkt me hier wel gepast.

GRAAF

Men kan ontgoocheld worden.

OLIVIER

Ja, maar nee! De vraag is of de gevoelens die ik voor haar meen te hebben of ze die ook...

GRAAF

U maakt zich zorgen. Ik ben er zeker van dat ze u ook leuk zou vinden.

OLIVIER

En waarom denkt u dat?

GRAAF

Lady Mowbray houdt van oprechte en goede mensen. En u lijkt me oprecht en goed.

OLIVIER

Eigenlijk wel. Maar is dat voldoende om door haar opgemerkt te worden?

GRAAF

Opgemerkt, opgemerkt! Waarom zegt u dat?

OLIVIER

Ze laat zich omringen met allemaal gedistingeerde lieden, zegt men.

GRAAF

En dan?

OLIVIER

Meneer, u doet me te veel eer aan. Gaat u nog iets drinken?

GRAAF

Nee, maar drinkt u, hoor. Mij stoort dat niet.

OLIVIER

Als u niet meer drinkt, dan mag de waard de fles weghalen. Ik geloof dat ik al aan mijn zesde glas zit.

GRAAF

U mag zich best laten gaan.

OLIVIER

Ik heb u door, meneer de Italiaan. U wilt mijn geheim kennen. Wel, ik ben gewoon verliefd op lady Mowbray.

GRAAF

Mooi!

OLIVIER

Het is allicht niet de eerste keer dat een man verliefd is geworden op een vrouw zonder haar ooit gezien te hebben.

6de scène

GRAAF

Maar vertel me nu eens waarom u zo geboeid bent door lady Mowbray.

OLIVIER

In haar jonge jaren deed ze zich nogal frivool, losbandig, lichtzinnig voor.

GRAAF

U bedoelt?

OLIVIER

Ik zal me anders uitdrukken. Wat flirterig.

GRAAF

Dat klinkt heel wat positiever, vleierder.

OLIVIER

Haar reputatie is misschien door haar eigen onvoorzichtigheid of door de jaloezie van andere vrouwen in Engeland ernstig geschaad. En dat ze daarom naar Italië is gekomen om...

GRAAF

Om wat?

OLIVIER

Ik heb precies te diep in 't glas gekeken.

GRAAF

Maar wat wilt u nu eigenlijk zeggen? *Neemt een vrucht uit de schaal, snijdt ze, maar snijdt ook in zijn vinger.*

OLIVIER

Wel, ze is naar hier gekomen om een vrijer en eleganter leven te kunnen leiden.

GRAAF

Daar kan ik in komen.

OLIVIER

Ik denk: ze moet verbitterd zijn.

GRAAF

Is dat niet wat overtrokken?

OLIVIER

Lady Mowbray voelde zich onrechtvaardig behandeld. Al die roddels waren er teveel aan.

GRAAF

En dan bedoelt u?

OLIVIER

Hoeft dat nu echt? Ze zijn wel grof. En dat voor zo'n geweldige vrouw.

GRAAF

Neemt u vooral geen blad voor de mond.

OLIVIER

Schoongelikte plooi, wat een snoeptrommel!

GRAAF

Hou op, alstublieft.

OLIVIER

U vroeg er wel naar. Dan begrijpt u ook dat ze geen contact meer wou hebben met om het even wie.

Maar het gebeurde toch!

GRAAF

U maakt me nu erg nieuwsgierig.

OLIVIER

Een jongeman werd op haar in Italië smoorverliefd. En hij schreef haar een briefje om een afspraak te regelen.

GRAAF

Kunt zich de naam herinneren van die jongeman?

OLIVIER

Nee. Wat ik wel weet: het is een Florentijn. U moet hem beslist kennen.

GRAAF

En wat heeft lady Mowbray hem geantwoord?

OLIVIER

Ze wou hem ontmoeten, anderzijds vond ze hem wel wat arrogant.

GRAAF

Gaat u verder.

OLIVIER

Naar het schijnt, voerde ze iets in het schild. Maar wat? Daar kon ik niet achter komen.

Hoe dan ook: de Florentijn was op het appèl.

GRAAF

En?

OLIVIER

Rustig, meneer. U hebt blijkbaar geen geduld. Nee, ik scherts maar wat. Toen ze de jongeman zag, was ze... hij was mooi, geestig. Ze zag van haar plan af. Hij was oprecht, vurig, romantisch!

GRAAF

O, het wordt spannend.

OLIVIER

Ze probeerde een andere kant van zichzelf te tonen, maar ze kon niet.

GRAAF

Ik popel.

OLIVIER

Ze hield van... het was een graaf... Buonacorsi... Belmonte... Buondelmonte. Dat is 'm.

GRAAF

Dus heeft die Buondelmonte haar kunnen vertederen.

OLIVIER

Ja, graaf de Buondelmonte was haar eerste en haar enige minnaar op Italiaanse bodem.

GRAAF

Wat u nu zegt, is waar. Graaf de Buondelmonte was tien jaar lang de gelukkigste en de meest benijde man in Italië.

OLIVIER

Tien jaar lang! Lady Mowbray moet iets hebben...

GRAAF

Ach, meneer, ze is nog altijd beeldschoon.

OLIVIER

En ik voeg eraan toe dat ze lang, lenig en licht is. Dat heeft men me althans in Aix verzekerd.

GRAAF

U bent goed geïnformeerd. Ik vul aan: ze kan niet alleen prachtig galopperen, maar ook fantastisch dansen.

OLIVIER

Ze is nu ongeveer dertig jaar, meneer.

GRAAF

Wat doet haar leeftijd ertoe? Iedereen moet het toch hebben gehad over haar uitzonderlijke schoonheid.

OLIVIER

Heel juist: in Aix, in Bern...

GRAAF

In Genua. Overal waar ze kwam, werd ze bewonderd en gerespecteerd.

OLIVIER

Maar meneer, u kent haar precies goed. Misschien bent u wel één van haar vrienden. Wat moet die graaf... hoe is zijn naam ook alweer...

GRAAF

De Buondelmonte.

OLIVIER

Wat moet die Buondelmonte trots geweest zijn dat hij een vrouw als lady Mowbray...

GRAAF

Jaja, het is al goed.

OLIVIER

Buondelmonte is beloond met tien jaar echte liefde.

GRAAF

Alleen hij kan dat beoordelen.

OLIVIER

Meneer, we hebben genoeg gepraat. Ik ga rusten. Morgen rijden we samen verder naar Florence.

GRAAF

En ik wacht nog op mijn onderdanen.

Licht dooft.

7de scène

Hotelkamer – Oliver wrijft over zijn kinnebak.

OLIVIER

Wat zacht!

HANTS

Ik kan scheren als de beste.

OLIVIER

Geen twijfel. Hants, weet jij waar dat stuk kruidnagelzeep ligt? Ik kan het nergens vinden.

HANTS

Heb je al gekeken in je reisetui?

OLIVIER

Maar ja, ik heb dat toch niet laten liggen in Parma.

Klop op de deur

HANTS

Komt u binnen, meneer.

GRAAF

Neemt u me niet kwalijk dat ik onaangekondigd bij u binnenwandel. Ik hoorde dat u wakker was en...

OLIVIER

U komt als geroepen.

GRAAF

Oh! Eigenlijk kom ik u halen om met mij bij lady Mowbray het middagmaal te gebruiken.

OLIVIER

Ik dank u, beste reisgenoot, dat u me deze gunst verschaft.

Maar, we hebben nog wel even tijd, he!

GRAAF

Jaja.

OLIVIER

Meneer, ik moet u nog iets vertellen. Hants, waarom heb je mij zo'n lelijk gevouwen das gegeven? Nu ik naar lady Mowbray ga! Excuseer, meneer.

GRAAF

Ik apprecieer het ten zeerste dat u extra zorg besteedt aan uw toilet.

OLIVIER

Het avontuur doet me nog meer naar lady Mowbray verlangen. En u moet me achteraf zeggen of het waar is.

GRAAF

Ik ben een en al oor.

OLIVIER

Op een dag reed ze met haar minnaar Buondelmonte door de Apennijnen. Leuk, maar onverwachts werden ze door rovers aangevallen.

Hants brengt hem een hemelsblauwe das. Olivier voelt zich onzeker.

OLIVIER

Nee, Hants, ik twijfel.

Meneer, ik verlaat me op u. U bent een man met smaak. Past deze das bij mijn gelaatskleur?

GRAAF

Geen blauw, geen roze, een zwarte.

OLIVIER

Breng me dan een zwarte. Waar was ik nou gebleven?

GRAAF

Ze werden overvallen.

OLIVIER

Buondelmonte verdedigde zich, doodde één van de drie booswichten en vocht verder met de twee anderen.

GRAAF

En lady Mowbray?

OLIVIER

Die was bijna flauwgevalllen. Maar opeens sprong ze uit de koets en viel op het lijk van de boef. Op dat moment zag ze in de riem van de rover een groot pistool. Ze rukte het wapen uit de holster en wierp zich tussen de vechtenden.

GRAAF

Wat een durf, en een tegenwoordigheid van geest! Niet te geloven.

Hants geeft Olivier de zwarte das.

Zo, die is uitstekend.

OLIVIER

Dank je wel. En toen schoot ze het pistool leeg op de bandiet die Buondelmonte in zijn greep had.

GRAAF

En wat gebeurde er met de derde?

OLIVIER

Die was zo uit zijn lood geslagen dat Buondelmonte hem makkelijk kon vastbinden. En klopt het?

GRAAF

Dit verhaal is waar.

OLIVIER

En wat was er met de koetsier gebeurd?

GRAAF

Die had zich in een greppel verscholen en had zich verwond.

OLIVIER

En hoe zat het met lady Mowbray?

GRAAF

Die had meteen de hele situatie overzien. Ze hielp de koetsier in het rijtuig.

OLIVIER

En Buondelmonte?

GRAAF

Ja, die euh... waar denkt u aan?

OLIVIER

Ik ben verliefd.

GRAAF

Op lady Mowbray?

OLIVIER

Ja, op haar.

GRAAF

En u was dus gisteren op weg naar Florence. Naar haar?

OLIVIER

Waarom niet?

GRAAF

Precies. Waarom niet?

OLIVIER

Meneer. Ik heb nog iets. Het is aan u om het te bevestigen of om te ontkennen. Misschien iets minder mooi dan het vorige.

GRAAF

Laat horen.

HANTS

Meneer, ik heb het stuk zeep gevonden!

OLIVIER

Hants, alsjeblieft! Onderbreek me niet. Het wordt spannend. Ze zeggen... dat Buondelmonte lady

Mowbray verlaat.

GRAAF

Daar weet ik niks van.

OLIVIER

Men heeft het me voor waar gezegd.

GRAAF

Wat bent u ermee?

OLIVIER

U bent graaf de Buondelmonte.

GRAAF

Dat ben ik. Wist u dat?

OLIVIER

Nee, eerlijk gezegd niet, maar de das heeft u de das omgedaan. Ik heet Olivier.

Licht dooft.

8ste scène

Op weg naar...

Olivier en de graaf komen naast elkaar op. Afwisselend spot op Olivier en op de graaf om de gedachten van Olivier en de graaf aan te tonen.

OLIVIER

Waarom heeft de graaf me zo lang laten praten zonder zich aan me bekend te maken?

GRAAF

Waarom was hij zo direct?

OLIVIER

Lady Mowbray woont hier schitterend. Luxueus is het alleszins..

GRAAF

Zij en ik hebben ons best gedaan. Wij houden van schilderijen.

Onze Zwitser lijkt me wat overdonderd. Ze moet aanstonds verschijnen.

OLIVIER

Lady Mowbray is de dochter van een Italiaanse en van een Engelsman is. Dat wordt verteld.

GRAAF

Oh, die donkere ogen en die blanke huid. Daar ben ik voor gevallen. Het ene is Romeins,

het andere is Engels.

OLIVIER

Alles aan deze vrouw moet in harmonie zijn.

GRAAF

Alle schilders en beeldhouwers van Italië hebben haar mooie gelaat vereeuwigd.

9de scène

Lady Mowbray verschijnt en paradeert.

Olivier en de graaf komen in de kamer. Opnieuw afwisselend de spot op hen.

OLIVIER

Wat ziet ze er verrukkelijk, ravissant uit! Maar haar sieraden en haartooi kunnen iets niet verbergen.

GRAAF

Mijn Metella Mowbray is niet jong meer.

OLIVIER

Je kan beter zestien jaar zijn dan de leeftijd die vrouwen afschuwelijk geheim willen houden.

GRAAF

Ik zie aan zijn gezicht dat hij...

OLIVIER

Verliefd worden? Nee. ik kan altijd doen alsof.

Geen spots meer

GRAAF

Mevrouw, mag ik u voorstellen: mijn reisgenoot aan wie ik veel heb te danken. Olivier.

Hij heeft me geholpen toen mijn koets van de weg belandde.

OLIVIER

Bah! Mevrouw.

Mowbray knikt en glimlacht.

GRAAF

En u, mevrouw, moet hem ook dankbaar zijn voor de hartstochtelijke bewondering die hij voor u koestert. Hij aanbad u al voor hij u had gezien.

Mowbray steekt hem haar hand toe.

MOWBRAY

U compromitteert hem. Laten we vrienden zijn.

OLIVIER

Hij heeft u iets verteld wat ik nooit had gedurfd. Ik ben nu al ruim betaald voor wat ik voor hem heb gedaan.

Kust haar hand.

GRAAF

Oh! Wat bent u gemeen! Kapoen!

MOWBRAY

Vindt u dat, meneer?

OLIVIER

Ik zou willen opstappen.

GRAAF

Mevrouw, we gaan.

Kust haar hand.

Olivier knikt.

10de scène

Beiden lopen naast elkaar. Spot afwisselend op hen.

GRAAF

Dacht hij nu werkelijk dat hij beleefd was?

OLIVIER

Als ze praat, lijkt ze tien jaar jonger te worden.

GRAAF

Nu kon ik echt mijn ogen niet van ze afhouden.

OLIVIER

Haar glimlach voor hem. Ze bemint hem nog altijd zielsveel. Hij zal van haar blijven houden zolang anderen haar beminnen. Ik voel me daar goed bij.

GRAAF

Hij draait zich voortdurend naar haar om.

11de scène

GRAAF

En, beste vriend, nog altijd verliefd op mijn maîtresse?

OLIVIER

Nog altijd, beste man.

GRAAF

U bent wel hardleers.

OLIVIER

Is dat niet uw schuld? Waarom hebt u haar mijn geheim verteld?

12de scène

Lady Mowbray loopt naar een spiegel.

MOWBRAY

Van een verrassing gesproken! Die jongeman bevalt me wel. Ik zag zijn oogjes twinkelen en schitteren.

Hij ziet er stralend uit. Hij moet echt verliefd op me zijn of ik...

Mowbray komt voor de spiegel.

MOWBRAY

Oh nee! Dat rimpeltje. Dat kan toch niet!

Heb ik hier nu geen vlekje? Moet ik nu al rouge gebruiken zoals de meeste vrouwen van mijn leeftijd?

Kijkt naar haar handen.

Een geluk! Nog geen uitpuilende blauwe aderen. Anders ziet iedereen dat...

Maar... die blauwachtige weerschijn om mijn ogen!

Oh, ik weet heel goed wat er achter mijn rug wordt gekonkeld.

Imiteert vrouwen

Dat is niet de echte kleur van haar haar. Het is geverfd.

Je denkt toch niet dat ze nog haar eigen tanden heeft. 't Is een vals gebit!

13de scène

Spot op de graaf

GRAAF

Als ik met Metella Mowbray door Florence wandel, dan spreken ieders ogen boekdelen.

Het kan me niet schelen. 10 jaren van geluk. Wat baat pronkzucht? Liefde, hartstocht, het taant.

Alles verliest kleur. En zeggen dat zij ooit de mooiste, de beminlijkste van alle vrouwen was!

14de scène

Mowbray voor haar spiegel

MOWBRAY

Ik heb het gezien, he! Een vrouw als ik kan je niks verbergen. Als liefde plaats maakt voor vriendschap, of – ik vermoed het – verveling...

Ze was toen ook in de schouwburg, die Duitse prinses. En maar knipoogjes geven naar elkaar. Hij blijft een man met charme, mijn Italiaan.

Hier! Je moet al blind zijn om ze niet te zien, de kraaienpootjes. Ze kunnen niet wegblijven.

Hoe langer ik in de spiegel kijk, hoe...

Gooit iets tegen de spiegel.

Kijk niet naar mij, hazenoog.

Gelukkig houden de roddels op. De tijd vliedt, maar ondertussen verwoest hij me.

In hoog tempo! Mijn geluk tel ik in uren.

Licht dooft

15de scène

GRAAF

Hier ben ik, lieveling. U weet toch, lieve Metella, dat die jonge Zwitser op u stapelverliefd is?

MOWBRAY

Waarom moet u me dat nu weer echt zeggen? En het is niet de eerste keer.

GRAAF

En mocht u het geloven, wat kan het me eigenlijk schelen?

MOWBRAY

Nu doet u alsof. Er zijn andere momenten geweest. Lieve vriend, u verveelt zich. Mij kunt u niks, maar dan ook niks verbergen.

GRAAF

Ik voel me niet zoals anders.

Mowbray begint te snikken.

Waarom huilt u? Huilt u omdat ik misschien keelpijn heb?

MOWBRAY

U bent een paljas. Als ik er zeker van was dat u zich niet goed voelde, ik zou niet huilen.

GRAAF

Wel bedankt, milady.

MOWBRAY

Doe iets aan uw kwaal.

GRAAF

Excuseer, mevrouw, wat bedoelt u?

MOWBRAY

Kijk naar mij, meneer. *Wijst naar haar gezicht.*

GRAAF

En?

MOWBRAY

Uw kwaal staat op mijn voorhoofd geschreven.

GRAAF

U bent gek. Ik herhaal: u bent gek. U wordt woedend omdat u ouder wordt. Maar is dat mijn schuld?

MOWBRAY

Toch wel, Luigi. U had er nog iets aan kunnen doen.

Snikt opnieuw.

GRAAF

Mevrouw, u mag niet huilen. Daar wordt u echt niet mooier van. Ik kan toch niet...

MOWBRAY

Wat kunt u niet? Zeg het me dan!

GRAAF

Ik wil u niet doen lijden.

16de scène

De graaf al wandelend over het podium in gesprek met zijn tweede ik

STEM GRAAF

Hoelang nog, Luigi?

GRAAF

Ik voel echt niks meer voor haar. Komedie blijven spelen? Nee.

STEM GRAAF

Doe dan iets. Hang niet de schijnheilige uit.

GRAAF

Op bepaalde vlakken ben ik zwak. Ik ken mezelf. En daardoor lijdt Metella meer.

STEM GRAAF

Hoef ik echt in herhaling te vallen?

GRAAF

Ik... ik moet het haar echt zeggen, maar...

STEM GRAAF

Je hebt niet de kracht je van deze vrouw los te maken. Wat verlies je niet allemaal?

GRAAF

Dankbaar moet en wil ik haar zijn.

STEM GRAAF

Tien gelukkige jaren liep je dag in dag uit aan haar zijde.

GRAAF

Gelijk heb je. Ik denk gewoon aan mijn positie in de hogere kringen. Ze heeft voor mij deuren geopend.

STEM GRAAF

Je zult toch moeten. Binnenkort zal ze erg lelijk zijn. Vergeet dat niet!

GRAAF

En dan zal ik niet sterk genoeg zijn om voor haar mijn walging te verbergen. Oh! Ik maak mezelf ongelukkig.

STEM GRAAF

Lady Mowbray zou je helpen als ze wist dat je zo intriest bent. Ze houdt zielsveel van je.

17de scène

Graaf komt nerveus de kamer van Mowbray binnen.

MOWBRAY

Ik wilde net naar bed gaan. Maar je lijkt me zo zenuwachtig.

GRAAF

Hebt u die indruk, milady?

MOWBRAY

Bent u iets van plan?

GRAAF

Wel... euh... ik heb een dringende vraag.

MOWBRAY

Ik ben een en al aandacht.

GRAAF

Gaat u mee naar het bal van de Giovanni Mazzetti, de grote bankier?

MOWBRAY

Veel zin heb ik niet. Ik heb zo'n vreselijke hoofdpijn. Maar voor u... alleen voor u doe ik het.

GRAAF

Maak u mooi, milady.

MOWBRAY

Moment. Ik ben zo terug.

Mowbray even weg, de graaf ijsberend

GRAAF

Uw schoonheid.

...

Wat ziet u er prachtig uit!

MOWBRAY

Vindt u? Ik heb het gevoel dat ik elke dag wat krimp.

GRAAF

Dat hoeft u niet te zeggen. Als men u zou horen!

MOWBRAY

U gedraagt zich soms vreemd. *kijkt in de spiegel* Mijn wangen zijn niet zo rood meer.

GRAAF

Waarom doet u geen rouge op?

MOWBRAY

Daar heb je 't. Is het dan toch zover dat ik dat moet gebruiken?

GRAAF

Wat is er mis mee? Zelfs de jongste vrouwen schuwen rouge niet.

MOWBRAY

Wie heeft ooit gezegd dat ik maquillage haat?

Doet wat rouge op.

GRAAF

Toen we vorige keer uitgingen, vond men u wat bleekjes.

MOWBRAY

Weet wel dat ik voor u meega.

GRAAF

U wordt mooier en mooier. Wat de rouge toch doet!

MOWBRAY

Nee, Luigi, de tijd dat ik triomfeerde met mijn gelaat, met mijn lichaam gaat langzamerhand voorbij.

GRAAF

Kom, laten we gaan. Het is goed zo. U zult de koningin van het bal zijn.

Licht dooft.

18de scène

Dansruimte

Een keuze uit dansmuziek: scottish, mazurka, polonaise... of Italiaanse accordeonmuziek, musette...

Vier koppels (figuranten) dansen. Olivier is de helft van één koppel. De vier vrouwen moeten heel lelijk zijn.

Mowbray treedt binnen, de aanwezigen buigen.

MOWBRAY

Dames, heren.

GRAAF

Milady, iedereen buigt voor u. Nu is er toch geen verschil met vroeger. En u steekt iedere vrouw naar de kroon.

MOWBRAY

Ik ben gelukkig, Luigi.

Ziet Olivier.

Wie we daar hebben!

OLIVIER

Mevrouw, meneer.

GRAAF

U danst goed.

OLIVIER

Ik doe mijn best.

GRAAF

Volhouden.

MOWBRAY

U hebt bekijks, meneer.

OLIVIER

Übung macht den Meister.

MOWBRAY

Goethe. Johann Wolfgang von Goethe.

GRAAF

Meneer, u moet met milady eens over die oude Faust praten.

MOWBRAY

Faust is wel het toneelstuk, Luigi.

GRAAF

Mevrouw weet ook alles. Intelligentie en schoonheid in harmonie.

De graaf verwijderd zich.

19de scène

OLIVIER

Ja, mevrouw, Faust is een prachtig toneelstuk. De doctor die alles heeft gestudeerd en uiteindelijk beseft dat hij niks weet. Hij is zo ontgoocheld dat – en Goethe zegt het zo mooi – er in Ohnmacht fällt. En dan verschijnt de duivel in de persoon van...

MOWBRAY

Mephistofeles.

OLIVIER

Wat weet u veel.

MOWBRAY

Ik hoor u zo graag.

Muziek speelt ten dans.

Kom, meneer, u bent zo gewoon, zo puur. En u houdt van literatuur.

OLIVIER

Goede boeken genieten mijn voorkeur. En ik praat er graag over.

Dansen dicht tegen elkaar.

MOWBRAY

Laten we opgaan in... ach, vul zelf maar aan.

De graaf verschijnt opnieuw en glimlacht.

20ste scène

GRAAF

Wat een sfeer!

MOWBRAY

Meneer is een echte gentleman.

GRAAF

Ja, dat dacht ik ook. Hij is niet zomaar een reisgenoot. Een betere dan hij kan je niet vinden.

MOWBRAY

U slaat spijkers met koppen.

OLIVIER

Maak me niet verlegen.

GRAAF

Milady, u zou ons eens kunnen uitnodigen.

MOWBRAY

Een goed voorstel. Dan stuur ik nu de uitnodiging, heren.

OLIVIER

Met beide handen heb ik ze ontvangen. Blijft alleen nog de vraag: wanneer?

MOWBRAY

Morgen dan.

OLIVIER

Ik zal er zijn.

MOWBRAY

Luigi, ik vergeet u. dat kan toch niet.

GRAAF

U hoeft zich om mij niet te bekommeren.

MOWBRAY

Ik ging ervan uit dat ook u...

GRAAF

Ik had ook niets anders verwacht.

Licht dooft.

21ste scène

Deze scène speelt op een hoger niveau dan het podium.

OLIVIER

Een heerlijke Toscaanse wijn.

MOWBRAY

Maar waar is de graaf? Hij is zo ineens weg. Het diner was toch heerlijk!

OLIVIER

Het was uitstekend. Ik zeg meer: exquis. De kokkin mag een serieus applaus krijgen.

MOWBRAY

Voelde hij zich onwel?

OLIVIER

Maar nee, mevrouw.

MOWBRAY

We hadden toch nog wat kunnen keuvelen met elkaar.

OLIVIER

De graaf is voor dringende zaken weggeroepen.

MOWBRAY

Dat kan ook niet anders. Hij is graaf.

22ste scène

De plaats waar Mowbray en Olivier staan zo belichten dat ze twee schaduwen worden.

Twee jonge mensen komen op en becommentariëren wat ze zien. De graaf luistervinkt.

Mowbray en Olivier staan dicht naast elkaar.

BURGER 1

Wat een zwoele avond! En die prachtige sterrenhemel! Ken jij enkele sterrenbeelden?

BURGER 2

Kijk daar maar eens! Dat moet lady Mowbray.

BURGER 1

Dat is lady Mowbray.

BURGER 2

Welke schilder of beeldhouwer zou die prachtvrouw niet willen vereeuwigen?

BURGER 1

En de graaf die ernaast staat....

BURGER 2

Graaf de Buondelmonte, die moet ook niet onderdoen.

BURGER 1

Maar... dat is 'm niet. Buondelmonte is kleiner.

BURGER 2

Wie is het dan?

BURGER 1

Volgens mij is het de hertog van Asti.

BURGER 2

In de verste verte niet. Ik weet één ding: chique vrouwen hebben zoveel aanbidders als ze zich wensen.

BURGER 1

Eigenlijk is de graaf – hoe noemen ze zo iemand? – een hoorndrager. En zo te zien lijken ze zich te amuseren.

BURGER 2

Welke man zou zich vervelen met zo'n knap wijf?

BURGER 1

Die voelen alleen goed aan.

23ste scène

De graaf stormt de kamer binnen waar Mowbray en Olivier niet dicht meer tegen elkaar staan.

MOWBRAY

U lijkt wel gehaast.

OLIVIER

En kortademig.

MOWBRAY

Ineens was u daarstraks weg, zonder iets te zeggen!

OLIVIER

U hebt haar ongerust gemaakt, meneer.

MOWBRAY

Voelde u zich niet goed na het diner?

GRAAF

Toch wel.

MOWBRAY

Ik heb echt met u ingezeten.

OLIVIER

Ja, meneer, lady Mowbray geeft echt veel om u.

GRAAF

Ik werd voor dringende zaken weggeroepen.

MOWBRAY

Dat begrijp ik maar al te best. Als men een verantwoordelijkheid heeft!

OLIVIER

Aan de andere kant worden sommigen ontgoocheld.

GRAAF

Jaja, 't is al goed. Ik had me kunnen verontschuldigen.

OLIVIER

Gelukkig hadden we elkaar om ons wat te...

MOWBRAY

En het was gezellig.

GRAAF

Dat heb ik ook gemerkt.

MOWBRAY

Hoe kan dat?

OLIVIER

Die vraag heb ik mezelf ook al gesteld.

MOWBRAY

Tegen Olivier

Meneer, ik denk dat u nu best afscheid neemt.

OLIVIER

We konden het net zo goed met elkaar vinden.

MOWBRAY

U moet nu gaan.

De graaf heeft Olivers hoed in de hand.

Ik zou u zeer dankbaar zijn, mocht u nu vertrekken.

GRAAF

En ik ben ook die mening toegedaan.

OLIVIER

Mevrouw, kijk eens, de graaf heeft mijn hoed al in zijn hand. Ik vind dat weinig beleefd.

Wat raadt u me aan dat ik doe?

MOWBRAY

Niets, en opstappen. Kom morgenavond terug.

OLIVIER

Meneer, u hebt mijn hoed. Waarom niet die van u?

GRAAF

Zelden vergis ik me.

OLIVIER

Ik heb het begrepen.

24ste scène

GRAAF

Milady, hij is een vreemde snuiter. Hoe kunt u zo iemand verdragen?

MOWBRAY

Mijn beste vriend, hebt u me niet verzocht hem uit te nodigen?

De graaf knikt.

En ten tweede: u hebt me wel met hem laten zitten!

GRAAF

U bent toch niet zo'n onnozel wicht dat u zich niet had kunnen losmaken van die snoeshaan!

MOWBRAY

Pardon, meneer, ben ik een onnozel wicht?

GRAAF

Maar zo bedoel ik dat niet.

MOWBRAY

Ik vind het niet kunnen...

GRAAF

Mevrouw...

MOWBRAY

En onderbreek dat onnozele wicht niet! Ik vind het niet kunnen dat u plots verdwijnt!

GRAAF

Als ik voor dringende zaken word weggeroepen!

MOWBRAY

Sinds wanneer zou u twee afspraken op eenzelfde moment hebben?

GRAAF

Het was onverwachts.

MOWBRAY

U had een oordeelkundige keuze moeten maken.

GRAAF

U hebt zo iets nog nooit voorgehad?

MOWBRAY

Ik zal u nu zeggen waar het schoentje wringt. Ik heb mijn leeftijd, meneer.

GRAAF

Maar...

MOWBRAY

Weer een smoes? Ik speel niet de rol die u me nu opdringt. Nee, Luigi, ik tuin daar niet in.

GRAAF

Maar...

MOWBRAY

Wie van u houdt, neemt u ernstig. En ik wil Olivier niet meer ontvangen. Zou dat u zinnen?

GRAAF

Ik verontschuldig me voor mijn botte woorden.

Maakt aanstalten om weg te gaan.

MOWBRAY

Is weglopen niet wat zwak?

GRAAF

Maar misschien hebt u de man ontmoet die u kan troosten. Waarom zou u het geluk niet bij hem vinden?

MOWBRAY

Waarom houden we er niet mee op elkaar pijn te doen? Worden we daar beter van?

GRAAF

Kunnen we niet als goede vrienden uit elkaar gaan?

MOWBRAY

Luitjes die moe zijn, kramen domme dingen uit.

Licht dooft.

25ste scène

OLIVIER

U bent al helemaal opgetut, en al zo vroeg!

MOWBRAY

Ik heb wat een slapeloze nacht gehad.

OLIVIER

Maar afgezien daarvan ziet u er erg bekoorlijk uit. Maar er is iets. Mij kunt u niets verbergen.

MOWBRAY

Gisteren heb ik een lang gesprek met Luigi gehad.

OLIVIER

En dat heeft u een hele nacht beziggehouden?

MOWBRAY

Ik weet niet hoe ik zijn woorden, zijn gedrag ook ten opzichte van u moet verklaren.

OLIVIER

Mijn vermoeden wordt bewaarheid. Kom in mijn armen, mevrouw Mowbray of mag ik Mete...

MOWBRAY

Maar wat bedoelt u?

OLIVIER

Dat! Ik leef echt met u mee.

MOWBRAY

Hoe kan ik u bedanken voor uw begrip? Als men onrechtvaardig wordt behandeld en dan bij een ander genegenheid en liefde ondervindt!

OLIVIER

Waarom zou ik u tegenspreken?

MOWBRAY

Als je van iemand houdt die je opeens verdriet berokkent!

OLIVIER

Dat is hartenpijn.

MOWBRAY

U bent een groot hartenkenner van vrouwen.

OLIVIER

Maar mevrouw!

Licht dooft.

26ste scène

Mowbray ziet niet dat de graaf is binnengekomen.

MOWBRAY

O, lieve schat, kom.

GRAAF

Ha! Zulke woorden hoor ik graag.

MOWBRAY

Excuseer, ik wist niet dat u binnen was.

OLIVIER

Komt op en ook hij heeft de graaf niet gezien.

O, Metella, mijn hartendief.

bij het zien van de graaf

Oh! Wat een verrassing!

GRAAF

Zijn we al aan het tortelen? Ik zet hier even een voet buiten de deur en...

MOWBRAY

Wie kan een vrouw als ik onberoerd laten?

OLIVIER

Meneer, vindt u ook niet dat mevrouw er stralend uit ziet?

GRAAF

Hoe zit nu de vork aan de steel?

MOWBRAY

Wat een taaltje!

OLIVIER

Ik heb zo stellig het vermoeden dat milady me aanstonds hetzelfde zal zeggen als een tijdje geleden.

GRAAF

U hebt levenservaring.

MOWBRAY

En mensenkennis! Trouwens, ik heb nog niets gezegd.

OLIVIER

Mijn voelhoortjes vertellen me dat...

GRAAF

U mag gaan.

OLIVIER

Mevrouw, ik vertrek voor een weekendje naar Rome.

Licht dooft.

27ste scène

Lady Mowbray ijsbeert over de scène. Ze ziet er wanhopig uit. Commentaar van wandelaars.

MAN1

Zie jij ze ook?

VROUW1

Maar er is iets.

VROUW2

Er waren er twee die van haar niet weg waren te slaan.

MAN2

Wat moet een vrouw niet voelen met twee aanbidders!

VROUW1

Die heeft meer dan hartstochtelijke ogenblikken.

MAN1

Maar de lady lijkt me niet gelukkig. Verdrietig?

VROUW2

Als een jonge kerel me het hof zou maken... mijn vlees zou nogal sidderen.

MAN2

Mis jij iets?

VROUW2

Voel ik niet wat jaloezie?

MAN2

Maar nee. We mogen toch eens lachen.

Mowbray knikt.

ALLEN

Goedenavond, mevrouw.

MAN1

Zo alleen?

VROUW2

Als u wilt, mag u een eindje meewandelen.

MOWBRAY

Dat is heel lief, maar ik ben nu liever alleen.

VROUW1

Het is niet altijd zoals we het wensen.

MOWBRAY

Als men denkt gelukkig te zijn, loert vaak de eenzaamheid om de hoek. Tot ziens.

Mowbray verdwijnt.

MAN1

Het is een mooie vrouw. Ze zou het geen twee keer hoeven te vragen.

VROUW1

Tweede keus.

VROUW2

Derde keus!

De twee paren verdwijnen.

28ste scène

Mowbray terug naar haar kamer.

MOWBRAY

Waren die twee koppels nu echt vriendelijk, of was alles gespeeld? Natuurlijk was het komedie.

Jaloezie! Gaat u niet mee wandelen? Zich verkneukelen in mijn ongeluk. Waar ben je, Luigi? En jij, Olivier?

Ik weet het waar het voor jullie beiden hapert. Maar dat heb ik niet in de hand. Oh, wat is het leven toch onrechtvaardig!

Hoor me nu bezig. Metella, dat is de gang van het leven. Aanvaard dat ze je niet meer hartstochtelijk in hun armen sluiten. Metella! Waarom gebruik je de laatste tijd rouge?

Meisje, je weet het. Wat zal hun wellust nog aanwakkeren? Ik geef toe ... het prachtige lichaam van die jonge god...

29ste scène

Olivier verschijnt in de kamer van Mowbray.

OLIVIER

Uw vriend meldt zich aan. Mag hij binnen?

MOWBRAY

Hoe zeer heb ik naar u verlangd!

OLIVIER

U liegt niet. Ik merk het. U hebt – mag ik het zeggen?- geleden.

MOWBRAY

Mocht ik het ontkennen, ik had gewetenswroeging.

OLIVIER

Aan mijn vriendschap komt geen einde.

MOWBRAY

Waar eindigt vriendschap om plaats te maken voor liefde?

OLIVIER

Wat ik wel weet: mijn vriendschap neemt toe. Vermindert daardoor mijn liefde voor u?

Vaak ervaar ik u als een moeder.

MOWBRAY

Noem me altijd uw moeder. Voor u verpersoonlijk ik de liefde en het hart van een moeder.

OLIVIER

Voor mij bent u een vrouw die ik wil veroveren.

MOWBRAY

U vergist zich. Hoed u voor ontgoochelingen. U gaat me met de dag ouder zien worden.

OLIVIER

Hoe zou de graaf op uw woorden reageren?

MOWBRAY

De graaf! Ik ben hem niets meer verschuldigd. Hij heeft zijn toekomst.

OLIVIER

U houdt nog van hem?

MOWBRAY

Zou het ijdele hoop zijn me van hem los te maken en een meeslepende liefde voor u te voelen?

OLIVIER

Ik dacht het niet.

MOWBRAY

Geestelijk, ben ik nog erg jong. Ik ben een vrouw – ja, ik was de wanhoop nabij – ik besef heel goed dat schoonheid vergankelijk is.

OLIVIER

U bent een echte vrouw.

MOWBRAY

Ik hoop alleen dat u begrijpt wat ik voel als ik jonge vrouwen zie.

OLIVIER

Ooit komen ook zij aan de beurt. Morgen zijn ze zoals u nu.

MOWBRAY

Ik heb een innerlijke strijd geleverd. Ook al was ik opgezet met u, mijn laatste trofee.

OLIVIER

Mevrouw, u houdt nog zielsveel van de graaf. U bent met hem erg gelukkig geweest. En nu heeft hij uw geluk verstoord, wat zeg ik, verwoest.

MOWBRAY

Neemt Oliviers handen.

U bent als een zoon voor mij.

OLIVIER

Ik eerbiedig u en ik houd van u. Laten we samen er even tussenuit gaan.

Licht dooft.

30ste scène

Geluiden van een treinstation. Olivier komt op met een krant in de hand.

MOWBRAY

Deze korte vakantie heeft me meer dan goed gedaan. En u hebt een luisterend oor voor mij gehad.

OLIVIER

Ik zal er nooit spijt van hebben dat ik mijn tijd aan u heb besteed.

MOWBRAY

Nu is het moment aangebroken om aan de Sint-Maartenszomer te beginnen.

OLIVIER

O ja, 11 november. En ineens warm, weliswaar een andere warmte dan in de zomer, maar heerlijk.

MOWBRAY

De herfstregens zijn ook ons deel geweest. Ik ga rustig kunnen genieten van mijn innerlijke geluk.

OLIVIER

Het doet me goed dat van u te horen. U bent, u blijft een mooie koningin.

MOWBRAY

En u: de page. Hoe zou het met Buondelmonte zijn?

OLIVIER

Ik heb daarnet gehoord toen ik aan het krantenstalletje stond, dat hij in Venetië is geweest, met prinses Wilhelmine.

MOWBRAY

Hij heeft veel aan mij te danken.

OLIVIER

Of hij gelukkig is? Het schijnt dat ze haar biezen heeft gepakt.

MOWBRAY

En zo verliest hij twee vrouwen.

2de AKTE

Kamer met tafel, enkele stoelen, fauteuil, een spiegel

1ste scène

OLIVIER

De vijfde zomer aan het meer van Genève. Het is hier enig. Lady Mowbray woont hier prachtig. Ik hoop dat ze niet lang meer wegblijft. Als ik ze enkele dagen moet missen zoals nu, dan voel ik me ongelukkig.

Neemt brief

Toch nog eens de brief uit dat nonnenklooster lezen. Misschien is ze er dan vlugger.

VROUWENSTEM

Geachte mevrouw Mowbray, met spijt in mijn hart moet ik u meedelen dat uw nichtje al geruime tijd neerslachtig is. Verandering van omgeving zal haar wellicht goed doen.

OLIVIER

Dat is niet moeilijk. Die muffe nonnengeur. Zouden nonnen zich wassen? Die zitten toch voortdurend in hun kapel te bidden. Dan heb je wel geen tijd om je te wassen.

VROUWENSTEM

Ik zou het ten zeerste op prijs stellen, mocht u haar komen bezoeken. Dan kunnen we samen overleggen hoe het verder moet met uw nichtje.

Veillez agréer l'expression de mes sentiments respectueux.

Cathérine de Pélichy, mère supérieure du couvent

OLIVIER

Eigenlijk hoop ik in stilte dat ze haar nichtje vanuit Parijs bij zich heeft.

Ik hou wel veel van Metella... haar gezelschap. Als we samen zijn, dan denk ik aan niets meer.

Maar iedere dag is hetzelfde. Ik verveel me hier stierlijk. Ik mag er niet aan denken dat ze er niet meer zou zijn. Ooit komt de tijd...

2de scène

Mowbray komt binnen. Olivier en Mowbray omhelzen elkaar innig. Sarah staat er wat beteuterd bij.

MOWBRAY

Lieveling!

OLIVIER

Je bent niet alleen!

MOWBRAY

Lachend

Ik dacht: zo'n lange rit van Parijs naar hier. Alleen! Nee, dit is Sarah, mijn nichtje, de dochter van mijn overleden broer.

Olivier slaat zijn ogen niet af van Sarah. Sarah ontwijkt zijn blik.

Dat is Olivier, Sarah.

SARAH

Meneer.

OLIVIER

Meneer! Nee, Olivier. Sarah, jij bent dus het nichtje. Wees welgekomen. Wat ben je mooi!

MOWBRAY

Zo was ik ook, lang geleden.

OLIVIER

Na zo'n lange reis met een postkoets hebben jullie wellicht dorst. Zal ik koffie zetten?

MOWBRAY

Een goed idee.

OLIVIER

En wat gaat de jongedame drinken?

SARAH

Euh...

MOWBRAY

Maar mijn lief meisje, je hoeft niet verlegen te zijn. Ik begrijp je. Hoelang is het niet geleden dat we elkaar nog hebben ontmoet?

OLIVIER

Precies.

SARAH

Ik ben moe, tante.

MOWBRAY

Olivier, wil jij Sarah naar de logeerkamer brengen en haar de badkamer wijzen?

OLIVIER

Dan kan ze zich wat opfrissen en wat uitrusten. Zal ik de bagage dragen. Kom je mee?

3de scène

Gedachten van Mowbray

MOWBRAY

Zoals mijn broer innig van zijn Sarah heeft gehouden, zo zal ik voor haar een steun en echte toeverlaat zijn. Dat heb ik haar beloofd op weg naar hier. Ook al is ze mijn kind niet, als ik zie hoe mooi ze is, dan vervult dit me met moederlijke trots.

Ik voel me gelukkig met Olivier, met Sarah. Zij is de jeugd.

(Staat op en gaat voor de spiegel staan.)

Haar mooie gelaat, haar handen... (bekijkt zichzelf en haar handen) dit is verlies.

Olivier en Sarah, jullie zijn allebei even mooi. Olivier zal je bewonderen. De kans is groot dat ze van elkaar gaan houden, als broer en zus. Ik zal hun beider moeder zijn.

(Stilte)

Sarah is een jong meisje, een jonge vrouw. Zij is mijn... rivale. Nee, mijn eigen nichtje, mijn kind!

Mowbray, wees niet jaloers. Word ik een lastige, wrede vrouw omdat ik onvruchtbaar...

Ik mag mezelf niet kwellen, en ook haar niet. Ze heeft toch geen misdaad begaan omdat ze een schoonheid is. Ik ben niet gemeen. Ik zal van haar houden, maar ik ga ook lijden.

Dat Olivier op haar verliefd zou raken, dat moet ik uit mijn gedachten bannen. Waarom zou hij?

4de scène

OLIVIER

Je ziet er zo bedrukt uit!

MOWBRAY

De reis is vermoeiend geweest.

OLIVIER

Ik ben zo blij dat je terug bent. Ik heb naar je gesmacht.

MOWBRAY

Wat vind je van mijn nichtje?

OLIVIER

Ze blijft wel erg lang op haar kamer.

MOWBRAY

Alles moet wat bezinken. Ze zal tijd nodig hebben: de nieuwe omgeving, wij. Twee mensen die voor haar vreemden zijn.

OLIVIER

Daar kunnen wij snel verandering in brengen.

MOWBRAY

Olivier, je hebt nog niet op mijn vraag geantwoord! Je gaat ze wel elke dag zien.

OLIVIER

Kan moeilijk ook anders. Sarah is een engelachtige verschijning, une beauté angélique.

MOWBRAY

Overdrijf je nu niet wat?

OLIVIER

Het mag gezegd. Ze doet wel afstandelijk. Dat maar terloops.

MOWBRAY

En ik ben dan de verwelkte schoonheid, la beauté flétrie!

OLIVIER

Liefste, geen enkele vrouw is in staat geweest me van jou te roven. En waarom is dat zo?

MOWBRAY

Ik zal alles in het werk stellen om er voor jou prachtig uit te zien.

OLIVIER

Jaloers zal je niet hoeven worden.

MOWBRAY

Daarom ga ik alles voor je doen dat je van me blijft houden.

OLIVIER

Kwel jezelf niet. ik loop nog even de tuin in. Het wordt een prachtige zomeravond. Kunnen we misschien buiten avondmalen?

MOWBRAY

Heerlijk! O ja, over 14 dagen wordt er een dorpsfeest georganiseerd. Met z'n allen gaan we ernaartoe. Verandering van lucht, weet je.

OLIVIER

Sarah is dan alweer wat meer uitgerust. Dan is ze misschien minder afstandelijk. Wie weet?

5de scène

MOWBRAY

Gedachten

Kwel jezelf niet. Een week geleden kon ik mijn geluk niet op. Ook al besef ik maar al te goed dat niet alles eeuwig blijft duren, evenmin het geluk.

Waarom toch moest ik haar binnenhalen, als een kostbaar bezit in mijn gelukkige rustige bestaan? Zij is in staat het te verstoren. Ik zou haar terug kunnen brengen naar Parijs. En Olivier zal haar dan nooit meer zien. Als ik hem moet verliezen, dan zij het zo, maar niet door haar. Ik heb een verantwoordelijkheid tegenover Sarah. Ze is depressief. Ik ben verplicht voor haar te zorgen.

Licht dooft.

6de scène

OLIVIER

Heeft pijn aan zijn hand.

Dat dit moest gebeuren!

SARAH

Jammer. Ik ben wel trots op uw zoon, tante.

MOWBRAY

Nou, zoon!

SARAH

Toen ik hem in het begin zag, dacht ik dat Olivier uw zoon was. Hij is toch wel meer dan enkele jaren jonger dan u!

OLIVIER

Mijn hand doet zo verschrikkelijk pijn.

MOWBRAY

Vertel me wat er eigenlijk is gebeurd op het dorpsfeest. Ik zag een kennis, en jullie waren aan mijn aandacht ontsnapt.

SARAH

Zal ik?

OLIVIER

Ja.

SARAH

Op het feest kwam een jonge kerel nogal erg dicht bij mij.

OLIVIER

En ik vond dat hij Sarah onbeschaamd aankeek.

SARAH

Hij fladderde niet alleen om me heen. Er waren er nog. Ik greep Olivier verschrikt bij de arm.

OLIVIER

Ik bekeek die jongeman dreigend en scheldkanonnades volgden. En dan...

MOWBRAY

Heb je gevochten... laat zien. Die wonde moet echt worden verzorgd. Waarom moeten jongemannen elkaar uitdagen?

OLIVIER

Hij daagde uit, ik niet!

SARAH

Olivier zegt zoals het is.

MOWBRAY

Maar wat waren die scheldkanonnades?

Stilte

Olivier?

SARAH

Olivier was volgens hem niet alleen mijn minnaar...

Aarzelend

Maar tegelijkertijd ook die van u, tante! En het was schandalig met dergelijke relaties uit te pakken.

OLIVIER

En daarvan moest ik de gevolgen dragen.

Mowbray even van de wijs

SARAH

Olivier heeft me verdedigd, en dat siert hem.

OLIVIER

Je nicht staat onder mijn bescherming, en ik zal als een vader over haar waken. Jouw naam beschermt ook haar tegen elke vorm van smaad.

MOWBRAY

In gedachten

Misschien kan ik hem beter wegsturen. Hoewel!

Licht dooft.

7de scène

Mowbray rustend in een fauteuil – Sarah en Olivier komen al huppelend, lachend, trekkend, duwend het podium op gelopen.

SARAH

Hou op, Olivier!

OLIVIER

Waarom zou ik? Ik plaag zo graag.

SARAH

Iedere dag voel ik me hier meer en meer thuis.

OLIVIER

Ontdooien is een langzaam proces.

SARAH

Alles heeft zijn tijd nodig. Maar nu even rusten.

OLIVIER

Jij blijft vaak op je kamer, en dan hoor ik je zingen. Waarom doe je dat niet hier?

SARAH

Bloemen schilderen en tegelijkertijd zingen, dat maakt me echt welgezind.

OLIVIER

Ik wist niet dat jij schilderde, en dan nog wel bloemen.

Sarah even weg, komt terug met een bloemenschilderij.

Dat is meer dan prachtig! Wel, ik ga je verblijden.

SARAH

Hoe leg je dit aan boord?

OLIVIER

Ik ben echt geïnteresseerd in plantkunde, en dat betekent...

SARAH

Dat je me veel kan vertellen over struiken en planten.

OLIVIER

We vullen elkaar precies goed aan. De tuin hier bij het kasteel biedt me de gelegenheid om je botanische lessen te geven.

SARAH

Is er zo'n groot assortiment?

OLIVIER

Het park is erg uitgestrekt. Bijgevolg.

SARAH

Weet je wat ik al enige tijd mis, enige tijd?

OLIVIER

Je maakt me nieuwsgierig.

SARAH

Paardrijden!

Mowbray wordt wakker.

MOWBRAY

Dit hazenslaapje doet een vrouw als mij deugd. Al die muizenissen de laatste tijd!

SARAH

Dat maakt iedereen moe.

OLIVIER

Jij hebt de buitenlucht nodig. Blijf niet binnen.

MOWBRAY

Ik hoorde je iets zeggen over paardrijden?

SARAH

Dat is al zo lang geleden.

OLIVIER

En in een klooster.

MOWBRAY

Daar kunnen we iets aan doen. Vraag de stalmeester paarden klaar te maken. Het is goed weer.

SARAH

Met z'n drieën galopperen.

MOWBRAY

Maar, lief kind, paardrijden is een echte inspanning. Olivier zal je wel vergezellen.

Sarah geeft Mowbray een kusje.

OLIVIER

Kom, dat laten we ons geen tweemaal zeggen.

Licht dooft.

8ste scène

Geluid van galopperende paarden – Mowbray wuift naar de coulissen –blijft staan –

Olivier en Sarah lawaaierig

MOWBRAY

Zie hem naast haar galopperen. Ze hebben beiden echt behoefte om luidruchtig te zijn.

Twee blijde kinderen: schoonheid, onschuld, zachtheid. Dat maakt me gelukkig.

Sarah en Olivier, ze lijken wel voor elkaar geschapen. De toekomst lacht ze toe. Ik lijk wel een schim.

Licht dooft.

9de scène

Gelach in de coulissen

OLIVIER

Mijn lieve Metella, mag ik je dat boeketje aanbieden?

MOWBRAY

Er is toch niks met Sarah?

OLIVIER

Ze is haar rijkostuum gaan uittrekken.

MOWBRAY

O, wat een mooie veldbloemen!

OLIVIER

Ze heeft ze zelf voor jou geplukt. En ik moest haar paard vasthouden. Je had haar moeten zien.

Zo dartel, zo opgewekt. Het was voor mij een waar genoegen.

MOWBRAY

Sarah is vrolijk geworden. En ze is lief en ook zo mooi.

OLIVIER

Ze ziet er intelligent en goed uit. Sarah lijkt echt op jou, Metella. Ik ga nog iets meer zeggen: Sarah heeft soms jouw stem.

MOWBRAY

Eindelijk hou je van haar. Het is ooit anders geweest. Je vond haar zelfs afstandelijk, vervelend!

Moet ik nu echt blij zijn?

OLIVIER

Eigenlijk was ik bang dat ze je niet zou begrijpen en waarderen. Nu zijn we met z'n beiden om van jou te houden.

10de scène

SARAH

En, lieve tante, heeft hij namens mij het boeketje afgegeven?

MOWBRAY

Waarom vraag je me dat?

SARAH

Die zoon van jou is wel een beetje slecht. Als hij het zou gedurfd hebben, dan had hij de bloemen die ik voor jou had geplukt, met geweld van me afgenomen. Gewoon om ze zelf aan jou te geven. Soms is hij wat jaloers, denk ik.

MOWBRAY

Gezond jaloers.

Mowbray omhelst Sarah.

Het doet me goed aan te voelen dat ik als een echte moeder word bemind.

Ik zou vragen: 'Wanneer gaan jullie nog eens paardrijden?'

SARAH

Zo vlug mogelijk.

OLIVIER

Hoe eerder hoe liever.

Licht dooft.

11de scène

Sarah in ruitersplunje komt nerveus het podium op.

MOWBRAY

En.. hoe was de rit?

SARAH

Tante, laat me even met rust. Ik voel me echt niet goed. Ik ga naar mijn kamer.

MOWBRAY

Je bent toch niet gevallen?

Sarah antwoordt niet.

12de scène

OLIVIER

Waar is Sarah?

MOWBRAY

Is er iets gebeurd, Olivier?

OLIVIER

Ik zou niet weten wat.

MOWBRAY

Helemaal overstuur is ze hier binnengekomen. Ze voelde zich niet goed, zei ze me. En ze is naar haar kamer gegaan.

OLIVIER

Alles is goed verlopen. Eerst hebben we wat gegaloppeerd, daarna zijn we stapvoets en al pratend doorgereden. Ze heeft over niks geklaagd.

MOWBRAY

Ze zag er wel bleek uit.

OLIVIER

Ik ga me wat opfrissen, en de paardengeurtjes verwijderen.

13de scène

Mowbray gaat naar een plaats op het podium dat de kamer van Sarah suggereert. Sarah zit te schrijven. Bij het horen van Mowbray probeert Sarah haar brief te verbergen.

MOWBRAY

Je was aan het schrijven, Sarah?

SARAH

Euh... nee, tante.

MOWBRAY

Mijn lieve meid, je liegt toch echt niet tegen mij?

Sarah buigt haar hoofd en zegt niets.

MOWBRAY

Wat was je dan aan het schrijven?

SARAH

Ik schreef een brief.

MOWBRAY

Aan wie?

SARAH

Aan mijn vriendin uit het klooster: Fanny Hurst.

MOWBRAY

Dat is toch geen enkel probleem. Maar waarom probeer je het te verdoezelen?

SARAH

Ik verdoezel niks, tante.

MOWBRAY

Sarah, ik heb je correspondentie nooit gecontroleerd, ook al heb ik daar het recht toe.

En waarom doe ik het niet? Omdat ik veel vertrouwen in je heb en omdat ik je echt respecteer. Maar nu merk ik dat je een geheim hebt. Ik ben dan ook zo vrij je te vragen het mij te vertellen.

SARAH

O tante!

MOWBRAY

Als je het me weigert, dan zal ik niet verder aandringen, want zo zit ik niet in elkaar.

Ik zou triest zijn. Je zou me moeten verlaten omdat je mijn respect en liefde niet meer verdient.

SARAH

Lieve tante, moeder van me, dat moet u niet zeggen.

Sarah werpt zich aan Metella's voeten.

MOWBRAY

Sta op, Sarah, weiger je me het blad papier te geven waarop je schreef?

Sarah valt half bezwijmd op haar stoel. Mowbray ritst de brief weg en verlaat Sarah.

14de scène

Mowbray leest de brief in haar kamer.

Dearest Fanny,

Ik moet je mijn geheim bekennen. En wel nu omdat ik een middel heb gevonden om mijn brief direct te doen toekomen. Iemand die wij hier vaak zien, vertrekt één van de volgende dagen naar Parijs. Ik weet dat jij stenen verzamelt en van planten houdt. Ik heb een klein herbarium samengesteld en wat stenen bij elkaar gezocht. Die manspersoon zal alles afgeven en ook de brief. Zo gaat die niet door de handen van moeder-overste. Wat ik in de brief schrijf, is ernstig. En ik vertrouw je dit geheim toe omdat het me totaal in verwarring brengt. Ik heb al veel brieven geschreven, maar heb ze telkens verscheurd.

Ik heb je al gesproken over een jongeman die hier bij ons woont en die de aangenomen zoon is van mijn tante. Toen ik hem voor de eerste keer zag, voelde ik me zo verward dat ik hem niet durfde aan te kijken. Er gingen een hele tijd over voor ik zijn gezicht kende. Ik durfde slechts van opzij naar hem te kijken.

Mijn tante zei me: 'Sarah, beschouw Olivier als je broer.' Ik vond het heerlijk om een broer te hebben. Als hij me meteen als zijn zus had behandeld, had ik er misschien nooit aan gedacht op een andere manier van hem te houden. Helaas! Je ziet nu wat mijn ongeluk is.

Fanny, ik houd van Olivier.

Op een keer zag ik hem op zijn knieën bij mijn tante liggen. Ze omhelsden elkaar. Je kan je niet voorstellen wat er toen in me omging. De hele nacht was ik onrustig.

Ooit heeft Olivier me verdedigd in een duel. Achteraf heeft hij mijn handen in de zijne genomen.

Hij is zo aardig tegen mij geworden dat hij mijn hart heeft gewonnen...

En hier is ze gestopt, want ik kwam binnen.

Mowbray laat de brief vallen en staart voor zich uit.

Ben ik schuldig? En als het zo is, wat kan ik eraan doen?

15de scène

SARAH

O, tante, hier bent u!

MOWBRAY

Was je naar iemand op zoek?

SARAH

Ja, naar u?

MOWBRAY

Ga zitten, hier naast me, op dit krukje.

Neemt Sarahs handen in de hare.

SARAH

Lieve tante, vergeef me. Ik ben schuldig.

MOWBRAU

Maar nee, Sarah, jij bent niet schuldig. Het is alleen jammer dat je me niet hebt vertrouwd.

Waarom was je zo gesloten, zo onmededeelzaam? Wees eerlijk en zeg me alles. Alles wat je weet.

Spot op Mowbray - Mowbrays gedachten

Kom ermee voor de dag, meid. Ik krijg het warm. Zou ze ontdekt hebben welke relatie

Olivier en ik hebben gehad, al enkele jaren?

SARAH

Ja, tante, ik zal u alles vertellen. Waarom heb ik u niet eerder mijn dwaze gedachten toevertrouwd?

MOWBRAY

Dan had ik je ervoor kunnen behoeden.

SARAH

U weet zo goed als ik dat ik niet met uw zoon kan trouwen.

MOWBRAY

Wie heeft je dat gezegd?

SARAH

Olivier. Toen we gisteren waren gaan paardrijden, hielden we halt bij een bruiloftsstoet.

Dialoog tussen Sarah en de stem van Olivier

SARAH

Wat zien bruid en bruidegom er verlegen uit.

OLIVIER

Ik vind dat ze er eerder verdrietig uitzien! Maar ja, dat kan ook niet anders.

SARAH

Hoezo?

OLIVIER

Wat is nou belachelijker en ellendiger dan een huwelijksdag?

SARAH

Zou jij het goedvinden dat men in het geheim trouwde? Dat zou echt triestig zijn!

OLIVIER

Voor mij hoeft men niet te trouwen. Trouwens ik verafschuw het huwelijk. Ik zal nooit trouwen.

SARAH

Ben jij ernstig?

OLIVIER

Ik wind er geen doekjes om. Ik heb voor God gezworen, en mijn eed verbreek ik niet.

SARAH

Tante, ik was helemaal... We zijn verder gereden zonder nog een woord tegen elkaar te zeggen. Ik was de wanhoop nabij. Opnieuw komt mijn gemoed vol.

MOWBRAY

Wees nu een beetje flink, Sarah.

Streelt haar.

Spot op Mowbray - Mowbrays gedachten

Hij houdt niet van jou, meisje. Jouw jeugd, jouw schoonheid...tja! Mijn Olivier wil geen andere intieme liefdesrelatie dan met mij, lady Mowbray.

Sarah blijft verdrietig.

MOWBRAY

Huil maar eens goed uit op je kamer.

Sarah wil weggaan.

Kom hier dat ik je knuffel. Ik hou van jou als een moeder van haar dochter.

Luister eens naar mij, Sarah! Olivier heeft geen eed afgelegd Hij is vrij en kan bijgevolg met je trouwen. Ik zal me niet verzetten, mocht het ooit zover komen.

Olivier en jij liggen me nauw aan het hart. Jullie zijn me het dierbaarst op de wereld.

SARAH

Ik geloof u, tante. Maar hij houdt niet van mij? Wat kunnen we daaraan doen?

MOWBRAY

Heeft hij gezegd dat hij niet van je houdt?

SARAH

Nee, maar waarom heeft hij het dan over een eed?

MOWBRAY

Wat heb je gezegd, Sarah?

SARAH

Volgens mij heeft hij een reden die u niet kent! Misschien is Olivier wel in het geheim getrouwd.

MOWBRAY

Ik zal het hem op de man af vragen. Ik ga voor jou mijn best doen.

SARAH

O, wat ben ik u dankbaar, tante.

MOWBRAY

Ga nu rustig naar je kamer, lief nichtje.

16de scène

MOWBRAY

Hoe kan je zo dom zijn, Olivier ertoe bewegen met Sarah te trouwen! Je bent toch niet jaloers, lady Mowbray? Eigenlijk wel. Ook al probeer ik dat te onderdrukken. De band tussen mij en Olivier is... onverbreekbaar. En daarbij de liefde van Sarah voor hem... dat zal wel niet ernstig zijn. Wat beeldt een meisje van die leeftijd zich al niet in? Tijd brengt raad.

Licht dooft.

17de scène

SARAH

Tante, ik was net op zoek naar jou.

MOWBRAY

Ik was precies hetzelfde aan het doen.

Ik heb nog eens diep nagedacht over ons gesprek van gisteren. Het houdt me bezig.

SARAH

Ik weet dat u om me geeft.

MOWBRAY

Eigenlijk is het voor mij onmogelijk naar Oliviers bedoelingen te vragen.

SARAH

Ik begrijp u niet.

MOWBRAY

In jouw situatie, Sarah, is het erg belangrijk dat je niet bekend dat je van iemand houdt zonder te weten of die iemand van jou houdt.

SARAH

O, vast en zeker, tante.

MOWBRAY

Ik hoef hoegenaamd niet te spreken over eerbaarheid en kuisheid. Je moet je in alle situaties kunnen beheersen.

SARAH

U hebt volkomen gelijk.

MOWBRAY

Ik zie wel aan je gezicht... als mijn zoon celibatair moet blijven door een of andere belofte die hij aan niemand, zelfs niet aan mij kan toevertrouwen, dan moeten jullie, hoe erg het ook is, van elkaar scheiden.

SARAH

Tante! Ik moet toch niet terug naar het klooster of naar Engeland? Ver van hem, ver van u... helemaal alleen. Dat overleef ik niet. Zeker nu ik met zoveel liefde ben omringd.

MOWBRAY

Je mag op me blijven rekenen. We zijn met elkaar verbonden, voor altijd.

Mowbray houdt Sarah vast

Spot op Mowbray

Wat laad ik op mezelf? Een zware plicht. Maar er is meer, Mowbray.

Uw eigen levensgeluk, het gezelschap van Olivier gaat u opofferen!

SARAH

U trilt wat, tante.

MOWBRAY

Och, kindje, ik ben een oude vrouw. Ik zal alles doen om je gelukkig te maken. En mocht ik er niet in slagen, beloof me dan ook dat jij je uiterste best zult doen om gelukkig te zijn.

SARAH

Twijfelt u aan mij?

MOWBRAY

Waarom zou ik? Jij bent een Mowbray. je moet in stilte weten te lijden.

Zweer me dat je aan niemand zult schrijven dat ik je enige vertrouweling zal zijn.

Ik ben je enige raadgeefster. En je zult moeten bewijzen mijn liefde waard te zijn.

Licht dooft.

18de scène

In deze scène verschijnt ook Olivier. Hij bekijkt eerst Sarah, dan lady Mowbray.

De drie personages stellen zich zo op dat ze elkaar kunnen bekijken. Wat ze zeggen, zijn hun gedachten. Ook hier is de belichting erg belangrijk.

OLIVIER

Ik zie zo dat je verdrietig bent, Sarah. Probeer het niet te verbergen.

En mijn lieve lady Mowbray... ook jij.

MOWBRAY

We leven al zo lang samen, wij kennen elkaar zo goed, zo intiem.

SARAH

Is nu alles voorbij? Dat kan toch niet waar zijn.

OLIVIER

Jullie maken me bang.

MOWBRAY

Wordt de betovering van onze relaties zomaar ongedaan gemaakt?

SARAH

Twijfel je nog aan mijn liefde, Olivier?

OLIVIER

Zoals jij naar me kijkt.

MOWBRAY

Het heeft geen zin te ontkennen.

(Olivier en Mowbray bekijken elkaar diep in de ogen.)

SARAH

Ik merk dat ook.

MOWBRAY

Ik heb je een vredige en weldadige manier van liefhebben leren kennen.

OLIVIER

Ik hou zo oprecht veel van jou, maar... ik word hartstochtelijker...

(Kijkt naar Sarah)

SARAH

Waarom iets onderdrukken?

OLIVIER

Metella is me nog altijd even lief.

(Glimlach naar lady Mowbray)

MOWBRAY

De liefde voor mij maakt plaats voor vriendschap, en voor haar neemt de liefde de plaats van vriendschap in.

OLIVIER

Ik zie dat ze begrijpt wat er met haar Olivier aan de hand is.

SARAH

Ik denk dat ik zijn geheim ken.

MOWBRAY

Ik blijf van hem houden.

19de scène

OLIVIER

Ik kwam zeggen dat ik even ga jagen.

SARAH

Ik ga naar mijn kamer. Wat opruimen. Het is nodig.

MOWBRAY

Ik verwacht jullie over een drie kwartier op de thee. Goed?

Licht dooft.

20ste scène

MOWBRAY

Hier ben ik dan. Alleen. En zo zal de toekomst er voor mij uitzien.

Ik weet zo goed wat er in hem omgaat. Hij kan voor mij niets verbergen. Olivier houdt van haar.

En ik houd van hem zoals in het begin toen ik hem voor het eerst zag. Ik voel me zo triest en onzeker. Moet ik mijn nichtje wijzen op de gevaren van een gedeelde liefde? Moet ik een huwelijk stimuleren? Zie me hier staan: de wanhopige minnares van Olivier, de voorzichtige moeder van Sarah.

SARAH

Was hier iemand? Ik hoorde je tegen iemand spreken.

MOWBRAY

Nee, ik was wat tegen mezelf bezig. Typisch voor een oude vrouw die zich wat eenzaam voelt.

SARAH

Je bent niet oud, tante. Is Olivier er nog niet?

MOWBRAY

Hij zal wel komen. Hij moet zich allicht wat netjes maken.

21ste scène

SARAH

Ik hoor gestommel.

Olivier verschijnt met koffer

MOWBRAY

Wat gebeurt er?

OLIVIER

Ik vertrek naar Lyon. Het is voor mij tijd om afscheid te nemen.

Verwondering bij de anderen

SARAH

Nu?

OLIVIER

Dag Sarah. *kust haar hand*

Terwijl hij Mowbray omhelst, duwt hij een brief in haar hand.

Vaarwel allebei.

MOWBRAY

Hoe Olivier? Wacht!

22ste scène

SARAH

Ik moet moedig zijn en me sterk houden.

MOWBRAY

Dit... mijn hart klopt heviger als nooit tevoren.

SARAH

Ik moet me even verwijderen.

23ste scène

Mowbray neemt de brief en leest.

STEM VAN OLIVIER

Ik vertrek. U zult me niet meer terugzien, althans niet eerder dan over enkele jaren en...

wanneer miss Mowbray getrouwd zal zijn. Vraagt u me niet waarom ik u moet

verlaten. Mocht u het weten, spreek me er dan nooit over.

MOWBRAY

Ik zou met mijn hoofd tegen de muur willen lopen. O, ik haat je, Sarah!

Vervloekt zij de dag dat je hier bent binnengekomen. Ik heb je opgenomen, maar ik delf het onderspit.

24ste scène

SARAH

O, lieve tante...

MOWBRAY

Zwijg, asjeblieft.

SARAH

Tante! Zo heb ik u nog nooit gehoord.

MOWBRAY

Excuseer. Ik... euh...

SARAH

Wat overkomt ons nu toch? Waar is Olivier naartoe?

MOWBRAY

Hij gaat reizen voor zijn gezondheid. Maar hij komt terug.

SARAH

Ik hoop het.

MOWBRAY

Sarah, jij en ik moeten moedig zijn en veel van elkaar houden.

SARAH

We blijven bij elkaar.

Beiden omhelzen elkaar.

25ste scène

Sarah en Mowbray krijgen elk een spot. Ze horen elkaar niet.

MOWBRAY

Ik zal mijn plicht tegenover haar niet ontlopen.

SARAH

Ik zal moeten wennen aan zijn afwezigheid.

MOWBRAY

Ik zal het verlies van mijn hartstochtelijke liefde verwerken. Mijn jeugd laat ik achter me.

Ik zal mijn leeftijd accepteren. Waarom zou ik mijn mooie grijze haren verstoppen? Ook dat is mooi.

SARAH

Ooit zal wel iemand mijn pad kruisen.

MOWBRAY

Hartverscheurend... Wat een schouwspel!